О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 26744

гр. София, 02.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 74 състав,** в закрито заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **7585** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.1 б.“з“ „гг“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк],бл.517 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GPAM-1694861 от 28.05.2026г.. постановена от старши полицай А. Г. 09РУ,СДВР.

С жалбата е отправено искане по чл. 166, ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за спиране предварителното изпълнение на заповедта. Същото подлежи на незабавно разглеждане и произнасяне.

Отчитайки нередовността на жалбата,съдът,незабавно след докладавне делото е указал на жалбоподателя да представи документ за внесена държавна такса по сметка на АССГ.

С молба от 01.07.2026г. жалбоподателката,чрез пълномощник адв. С. представя указаните доказателства.

С искането се твърди,че мярката и предварителното и изпълнение се явяват несъразмерни с целта на закона като и причиняват сериозни затруднения в еежедневието,придвижването и изпълнението на личните и служебни ангажименти.

Настоящето искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон/, като същото е подадено в срока за обжалване на заповедта за прилагане на ПАМ и в съответствие с изискванията за редовност-отстранена нередоност с молба от 01.07.2026г..

По същество съдът съобрази:

По силата на чл. 171 т.1 б.“З“ подточка „гг“ от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителна административни мерка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който, при управление на моторно

превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;
Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. В този смисъл не е налице необходимост от нарочно мотивиране на предварителното изпълнение на заповедта,тъй като същото следва пряко от закона.
От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.
Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им в степен на достатъчна вероятност.
Следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.
Съдът приема, че описаните в молбата неудобства не сочат на възможно настъпване на "значителни и/или трудно поправими вреди" по смисъла на закона. ВАС е имал възможността да се произнесе, в аналогичен контекст, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нио значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /.
В тази връзка ясно следва да се подчертае:
На първо място - не съществува законова постановка налагаща преценката на вероятната основателност на жалбата,като основание за спиране допуснато предварително изпълнение. Основателността на жалбата всъщност е предмет на главния спор и в рамките на настоящото производство съдът не може да извършва контрол,нито да черпи аргументи от нея,извън тези обосноваващи искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение.
На второ място-всички описани вреди всъщност намират изражение само в евентуалното ангажиране на допълнителни разходи или причинено неудобство. В този смисъл тези вреди са обезщетими, респ. макар да се изразяват в затруднение, не представляват труднопоправими вреди по смисъла на закона.
На трето място-липсва дори твърдение защо самото предварително изпълнение, а не акта, би причинил значими и труднопоправими вреди.
На четвърто място – посочени са общи вреди без никаква конкретика и без никакви доказателства позволяващи евентуална преценка за основателността на твърдението.
Законодателят, в текста на чл.166 ал.2 АПК е въвел като единствено условие – възможността предварителното изпълнение на акта да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. И тази вреда следва да бъде доказана, както като вероятност

за настъпване /в т.ч. предварителното изпълнение на акта да е единствен неин причинител/, така и като тежест – значимост и трудна поправимост. Настоящото искане не съдържа доказателства и твърдения позволяващи на съдът да приложи разпоредбата, поради което и същото следва да се остави без уважение като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. К., ЕГН [ЕГН] за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка GPAM-1694861 от 28.05.2026г. постановена от старши полицай А. Г. 09РУ,СДВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.